επικοινωνήστε ελληνικά 3

Υλικό ακουστικής κατανόησης

εκδόσεις δέλτος

Μάθημα 1

«Έλα. Τα έμαθα, τα έμαθα. Και χάρηκα πάρα πολύ.»
«Το ξέρω, Ηρώ μου. Δε μου λες, πήρες το προσκλητήριό σου;»
«Όχι ακόμα.»
«Μα δεν είναι δυνατόν. Τα προσκλητήρια τα στείλαμε εδώ και μια βδομάδα.»
«Ξέρεις, τώρα, τα ταχυδρομεία... Τελικά, πότε παντρεύεσαι;»
«Το άλλο Σάββατο. Στην Αγία Παρασκευή. Δε φαντάζομαι να μην έρθεις;»
«Μα τι λες τώρα, Φωτεινή μου; Μπορώ να μην έρθω στο γάμο σου; Πες μου, τα ετοιμάσατε όλα;»
«Σχεδόν. Βλέπεις, όλα έγιναν πολύ γρήγορα.
Ιδιαίτερα τις τελευταίες μέρες και οι δυο μας κουραστήκαμε πάρα πολύ. Πρέπει να σου πω, πάντως, ότι είμαι πολύ ευτυχισμένη. Είναι πολύ καλό παιδί ο Ορέστης. Αισθάνομαι τόσο... σίγουρη όταν είμαι μαζί του.»
«Σε καταλαβαίνω απόλυτα. Δε βρίσκεις εύκολα τέτοιους ανθρώπους σήμερα.»
«Πες μου, εσύ πώς τα πας; Την τελευταία φορά που σε είδα, μου έλεγες για κάποια προβλήματα στη δουλειά σου.»
«Άσ' τα. Τα προβλήματα υπάρχουν και δυστυχώς θα συνεχίσουν να υπάρχουν. Τι να κάνουμε;»
«Κι εγώ έχω πρόβλημα με τον προϊστάμενό μου.»
«Τι πρόβλημα;»
«Να...του ζήτησα δύο εβδομάδες άδεια για να πάμε μετά τον γάμο στη Ρόδο και μου δίνει μόνο μία. Δεν ξέρω τι να κάνω.»
«Να του ξαναμιλήσεις, Φωτεινή. Δεν μπορεί να σου πει 'όχι'. Μια... τόσο καλή υπάλληλος όπως εσύ.
Εγώ είμαι βεβαία ότι τελικά θα σου δώσει τις δύο εβδομάδες.»
«Μακάρι... Ηρώ μου, πρέπει οπωσδήποτε να συναντηθούμε όταν γυρίσω από τη Ρόδο.»
«Το θέλω κι εγώ πολύ. Μόλις γυρίσετε με το καλό, πάρε με τηλέφωνο και το κανονίζουμε.»
«Σύμφωνοι. Λοιπόν, σε χαιρετώ και... θα σε δω στην εκκλησία το Σάββατο, ε;»

Μάθημα 2

(α)
«Πριν απ' όλα, θα ήθελα να σας καλωσορίσω στην εκπομπή μας και να σας ευχαριστήσω που δεχ-θήκατε να μας πείτε, ως ειδικός, μερικά πράγματα για το μεγάλο θέμα της ρύπανσης. Ένα θέμα που απασχολεί ή μάλλον που πρέπει να απασχολεί όλους μας.»
«Μάλλον εγώ θα πρέπει να σας ευχαριστήσω που με καλέσατε στην εκπομπή σας. Γιατί έτσι, μπορούν να ακουστούν κάποιες πιο αισιόδοξες, θα έλεγα, σκέψεις σχετικά με το μεγάλο, πραγματικά, αυτό θέμα.»
«Μπορούμε, δηλαδή, να είμαστε αισιόδοξοι;»
«Να βάλουμε τα πράγματα σε μια σειρά. Είναι γεγονός ότι μετά το ατύχημα στο Τσερνομπίλ, τη δηλητηρίαση του Ρήνου από χημικά απόβλητα ή, αν θέλετε, τις τρύπες στο στρώμα του όζοντος, το πρό-βλημα της καταστροφής που προκαλεί η ρύπανση στο περιβάλλον έγινε πιο γνωστό σε εκατομμύρια ανθρώπους.»
«Ενώ μέχρι τότε για πολλούς από μάς το πρόβλημα ήταν κάπως πιο μακρινό.»
«Ακριβώς. Το ερώτημα είναι: μπορεί να γίνει κάτι ή όχι; Πολλοί πιστεύουν ότι δεν υπάρχει πρακτική λύση. Προσωπικά, πιστεύω ότι το πρόβλημα μπορεί να αντιμετωπιστεί σε τρία επίπεδα: σε διεθνές επίπεδο, σε εθνικό και, το ίδιο σημαντικό, σε ατομικό επίπεδο.»

(β)
«Σε ατομικό επίπεδο; Μα τι μπορεί να κάνει ένα άτομο ή... κάποια άτομα;»
«Αρκετά. Μπορούν να κάνουν αρκετά. Ας δούμε όμως πρώτα τι μπορεί να γίνει σε διεθνές επίπεδο
Η ραδιενέργεια, ξέρετε, δεν σέβεται εθνικά σύνορα. Ταξιδεύει ανάλογα με το πού φυσάει το αεράκι, όπως θα λέγαμε. Κατά τη γνώμη μου, θα πρέπει να υπάρχουν αυστηροί κανονισμοί για την κατασκευή πυρηνικών αντιδραστήρων. Παράλληλα, οι πυρηνικοί αντιδραστήρες θα πρέπει να ελέγχονται από διεθνείς ομάδες ειδικών. Διεθνής έλεγχος και σε ό,τι αφορά τα πυρηνικά απόβλητα. Έτσι, μπο-ρούμε να αποφύγουμε σοβαρές καταστροφές.»
«Δε νομίζετε ότι κάτι τέτοιο είναι πολύ δύσκολο;»
«Δε λέω ότι είναι εύκολο. Όμως γίνεται ήδη ώς ένα σημείο και μπορεί να γίνει ακόμα καλύτερα. Για να δούμε τώρα τι μπορεί να γίνει σε... εθνικό επίπεδο. Οι κυβερνήσεις μπορούν να κάνουν πολλά, αν θέλουν. Για παράδειγμα, η ατμοσφαιρική ρύπανση μπορεί να μειωθεί σημαντικά αν οι αυτοκινητο-βιομηχανίες υποχρεωθούν να βάζουν σωστά φίλτρα στις εξατμίσεις των αυτοκινήτων και στα εργο-_στάσιά τους. Με τον τρόπο αυτό, θα μειωθεί η ζημιά που γίνεται στις λίμνες και τα δάση.»

(γ)
«Πιστεύετε ότι οι κυβερνήσεις μπορούν να κάνουν κάτι τέτοιο;»
«Δεν υπάρχει δεν μπορώ. Μόνο δεν θέλω υπάρχει.»
«Και ως άτομα; Θα ήθελα πολύ ν' ακούσω τι μπορούμε να κάνουμε ως άτομα.»
«Θα σας πω αμέσως. Πρώτα απ' όλα, πιστεύω ότι θα πρέπει να είμαστε έτοιμοι ν' αλλάξουμε τρόπο ζωής. Να ξεχάσουμε το αυτοκίνητό μας και να χρησιμο-ποιούμε όσο γίνεται το τρόλεϊ ή το μετρό. Και γιατί όχι το ποδήλατο, όπου αυτό είναι δυνατό. Και αν πρέπει να χρησιμοποιήσουμε αυτοκίνητο, αμόλυβδη βενζίνη μόνο. Δεύτερον, μπορούμε να διαμαρτυ-ρηθούμε ενάντια σε εταιρείες που ρυπαίνουν το περιβάλλον μας. Μπορούμε να κάνουμε τη θέση μας γνωστή μέσα από επιστολές στον τύπο και με χίλιους δυο άλλους τρόπους. Μπορούμε να μποϊκο-τάρουμε μαζικά τα προϊόντα τους, να τους χτυπή-σου-

με δηλαδή εκεί που τους πονάει περισσότερο. Έτσι, θα τους αναγκάσουμε να αλλάξουν πολιτική. Και να πω και τούτο. Μόνο αν εμείς ενεργήσουμε σωστά και σταθερά ως άτομα, μόνο τότε μπορούμε να περιμένουμε κάτι από τις κυβερνήσεις ή τους διεθνείς οργανισμούς.»

Μάθημα 3

Το παιδί που μπήκε μέσα κι έκατσε εκεί
όλο μας κοιτάζει, κάτι θέλει να μας πει.
Πες του για να 'ρθεί κοντά μας, δεν είναι ντροπή.
Μήπως είναι ρέστος και διστάζει να το πει.
Φαίνεται πως έχει πόνο μέσα στην ψυχή,
για καμιά γυναίκα υποφέρει και πονεί.
Μήπως τον επλήγωσε καμιά μελαχρινή;
Όμως τον καημό του τώρα ποιος τον εννοεί;
Ξέχνα τον καημό σου τώρα, πιες κα'να κρασί,
μην τη συλλογιέσαι, ξέχασ' την κι εσύ.
Τέτοια είναι πάντα της γυναίκας η ψυχή.
Μην παραπονιέσαι, φίλε, έτσ' είν' η ζωή.

Μάθημα 4

«Λοιπόν, για να δούμε δεσποινίς Κυριακάκη... . Βλέπω ότι τελειώσατε το δεύτερο λύκειο της Θεσσαλονίκης.»
«Το τρίτο.»
«Α, ναι. Συγνώμη.»
«Πήρα το απολυτήριό μου με μέσο όρο 17.»
«Μμ... πολύ καλά. Μετά... πήγατε στη σχολή γραμματέων ΕΡΜΗΣ.»
«Ακριβώς. Μόλις τελείωσα το λύκειο. Πήρα το δίπλωμά μου από τη σχολή το 1990.»
«Το βλέπω. Πόσα χρόνια κάνατε στη σχολή;»
«Τρία.»
«Και ύστερα ήρθατε στην Αθήνα.»
«Μάλιστα.»
«Γιατί αυτό;»
«Έπιασα δουλειά στην εταιρεία ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ Ο.Ε.»
«Ως γραμματέας;»
«Μάλιστα. Την εταιρεία, ξέρετε, την έχει ένας θείος μου.»
«Αλήθεια; Και δουλέψατε εκεί... ε...»
«Δύο χρόνια περίπου. Από τον Νοέμβριο του 91 μέχρι τον Αύγουστο του 93.»
«Και γιατί φύγατε;»
«Η εταιρεία ήταν μικρή και οι προοπτικές ήταν πολύ περιορισμένες. Καταλαβαίνετε...»
«Καταλαβαίνω. Είστε παντρεμένη;»
«Ναι.»
«Έχετε παιδιά;»
«Μάλιστα. Ένα αγόρι.»
«Βλέπω έχετε συστάσεις από δύο άτομα...»
«Μάλιστα. Από τον διευθυντή του Τρίτου Λυκείου και από τον διευθυντή προσωπικού της εταιρείας όπου εργάστηκα.»
«Πολύ ικανοποιητικά όλα αυτά. Πάντως, για να σας προσλάβουμε στη θέση αυτή, θα πρέπει να κάνετε ένα σύντομο τεστ. Δεν έχετε αντίρρηση;»
«Όχι, καμία.»
«Πολύ ωραία. Μου λέτε τη διεύθυνση και το τηλέφωνό σας;»
«Βεβαίως. Η διεύθυνση είναι Ικονίου 24, Αθήνα 72184 και το τηλέφωνο στο σπίτι είναι 7022383.

Μάθημα 5

...Και τώρα μπορούμε να δούμε πώς και πόσο η ελληνική γλώσσα έχει επηρεάσει το λεξιλόγιο αρκετών άλλων ευρωπαϊκών γλωσσών. Αρχικά θα εξετάσουμε δύο ευρωπαϊκές γλώσσες που κατά-γονται κατευθείαν από τα λατινικά: τη γαλλική και την ισπανική. Την επόμενη φορά, θα μιλήσουμε για την αγγλική και τη γερμανική.
Πριν ξεκινήσουμε, θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ένα πράγμα. Τόσο η ελληνική όσο και η λατινική γλώσσα προέρχονται από μια κοινή γλώσσα που ονομάζουμε ινδοευρωπαϊκή. Έτσι, η λατινική είναι αδελφή και όχι, όπως νομίζουν πολλοί, κόρη της ελληνικής.

Και τώρα στο θέμα μας. Πολλοί επιστήμονες συμ-φωνούν πως, γενικά, τα ελληνικά επηρέασαν τις σύγχρονες ευρωπαϊκές γλώσσες μέσα από δύο δρόμους. Έναν που ξεκινάει από τα αρχαία χρόνια και περνάει μέσα από τα λατινικά και έναν άλλο, νεότερο τρόπο που χρησιμοποιήθηκε όταν τα λατινικά έπαψαν να είναι ζωντανή γλώσσα.

Ο πρώτος δρόμος έχει σχέση με τις λέξεις που δανείστηκε η λατινική γλώσσα κατευθείαν από την ελληνική. Έτσι, η ελληνική λέξη *εκκλησία* πέρασε ως *ecclesia* στα λατινικά ενώ σήμερα στα γαλλικά λέμε *église* και στα ισπανικά *iglesia*. Με τον ίδιο τρόπο, η αρχαία ελληνική λέξη *φιλόσοφος* περνάει στα λατινικά ως *philosophus* και αργότερα ως *philosophe* στα γαλλικά και ως *filosofo* στα ισπανικά.

Ο δεύτερος δρόμος τώρα, που είναι πιο πρόσφατος, μπορεί να διαιρεθεί σε δύο μέρη. Το πρώτο μέρος έχει σχέση με ελληνικές λέξεις που χρησιμοποίησαν οι Ευρωπαίοι φιλόσοφοι και επιστήμονες μετά τον Μεσαίωνα, για να εκφράσουν ιδέες που δεν είχαν όνομα στις γλώσσες τους ή στα λατινικά. Το δεύ-τερο μέρος αφορά λέξεις που έπρεπε να εκφράσουν νέες ιδέες ή εφευρέσεις για τις οποίες δεν υπήρχε όνομα ούτε στα ελληνικά.

Μερικά παραδείγματα τώρα για το πρώτο μέρος: η γαλλική λέξη *misogyne* και η αντίστοιχη ισπανική *misogino* που έρχεται από την ελληνική λέξη *μισογύνης* (ο άντρας που μισεί, που δεν αγαπάει τις γυναίκες), και οι λέξεις *astronome* και *astronomo* από το ελληνικό *αστήρ* που σημαίνει άστρο και το ρήμα *νέμω*. Πολλές τέτοιες λέξεις συναντάμε στην εκκλησιαστική ορολογία.

Τώρα, σχετικά με το δεύτερο και μεγαλύτερο μέρος, που όπως είπαμε έχει σχέση με ιδέες ή εφευρέσεις οι οποίες δεν είχαν όνομα ούτε στα ελληνικά. Εκεί, αποφασίστηκε να ακολουθηθεί η ίδια μέθοδος που χρησιμοποιούσαν οι

Έλληνες όταν ήθελαν να φτιάξουν νέες λέξεις. Έτσι, κατασκευάστηκαν πολλές γαλλικές λέξεις όπως *astronaute, gynecologie, telephone, discothéque* και οι αντίστοιχες ισπανικές *astronauta, ginecologia, telefono, discoteca*. Πάρα πολλές τέτοιες λέξεις συναντάμε στην ιατρική ορολογία. Βλέπουμε, λοιπόν, ότι η ελληνική γλώσσα...

Μάθημα 7

«Αγαπητοί τηλεθεατές, σήμερα έχουμε μαζί μας την κυρία Ασπασία Μαραγκάκη, που είναι μέλος της Επιτροπής Ολυμπιακών Αγώνων. Για τους νεότερους από σάς, θα πρέπει να θυμίσω, ότι η κυρία Μαρα-γκάκη ήταν πρωταθλήτρια στα εκατό και διακόσια μέτρα. Τίμησε τη χώρα μας πολλές φορές σε διεθνείς αγώνες και έχει μια πλούσια συλλογή από μετάλλια. Αλήθεια, πόσα μετάλλια έχετε κερδίσει, κυρία Μαραγκάκη;»
«Τέσσερα χρυσά, ε... έξι αργυρά και τρία χάλκινα.»
«Μάλιστα. Προσωπικά, θυμάμαι εκείνη τη φοβερή κούρσα των διακοσίων μέτρων στο Ολυμπιακό Στάδιο. Ήδη από τα πρώτα πενήντα μέτρα εσείς και η Γερμανίδα είχατε ξεχωρίσει από τις άλλες. Ο κόσμος όρθιος με μια μεγάλη φωνή φώναζε ρυθμικά "Α - σπα - σί -α", "Α - σπα - σί - α". Και μετά εκείνο το απίστευτο φίνις.»
«Πραγματικά αυτές είναι στιγμές που ο αθλητής δεν αλλάζει με τίποτε. Η χαρά, η επιτυχία μετά από προσπάθειες πολλών μηνών, είναι μια ικανοποίηση που δεν περιγράφεται. Αλλά ας πούμε λίγα πράγματα, μια και γι' αυτό είμαι εδώ σήμερα, για τους Ολυμπιακούς αγώνες.»
«Βεβαίως. Θα θέλατε να μας πείτε πού και πότε ξεκίνησαν οι ολυμπιακοί αγώνες;»
«Ναι. Οι Ολυμπιακοί αγώνες ή τα Ολύμπια, όπως ονομάζονταν τότε, γίνονταν στην Ολυμπία κάθε τέσ-σερα χρόνια για να τιμήσουν τον Δία. Πρώτη φορά αναφέρονται στην ιστορία το 776 π.Χ. Ήταν μια μεγάλη γιορτή που κρατούσε πέντε μέρες. Το ενδιαφέρον είναι ότι, έναν μήνα πριν και για όλη τη διάρκεια των αγώνων σταματούσαν οι πόλεμοι, εφόσον υπήρχαν, βέβαια. Χιλιάδες Έλληνες από πολλές πόλεις της Ελλάδας μαζεύονταν στην Ολυμπία να θαυμάσουν τους αθλητές τους και να γιορτάσουν. Ακόμα και δούλοι μπορούσαν να παρα-κολουθήσουν τους αγώνες. Θα πρέπει ίσως να πω εδώ ότι στους αγώνες έπαιρναν μέρος και παιδιά, που αγωνίζονταν χωριστά, βέβαια.»
«Και τα αγωνίσματα; Δεν μπορεί να ήταν όλα αυτά που έχουμε σήμερα;»
«Όχι. Ήταν ο δρόμος, η πάλη, ο δίσκος, η πυγμαχία και κάποια άλλα.»
«Οι αγώνες, λοιπόν, διαρκούσαν πέντε μέρες.»
«Όχι. Οι αγώνες διαρκούσαν τρεις μέρες. Την πρώτη μέρα έκαναν θυσία στον Δία και τους άλλους θεούς. Την τελευταία μέρα, πάλι, στεφάνωναν τους νικητές. Με... κλαδιά από την ελιά που υπήρχε στο πίσω μέρος του ναού του Δία.»
«Δεν υπήρχαν μετάλλια τότε, ε;»
«Όχι. Ήταν όμως μεγάλη τιμή να είσαι ολυμπιονίκης. Οι πόλεις τιμούσαν ιδιαίτερα τους νικητές τους και πολλές φορές τους έστηναν αγάλματα.»
«Αργότερα όμως σταμάτησαν να γίνονται οι Ολυ-μπιακοί αγώνες. Πότε έγινε αυτό;»
«Τα Βυζαντινά χρόνια. Κι αυτό γιατί... θεωρήθηκαν ειδωλολατρική γιορτή.»
«Και ξαναρχίζουν να γίνονται το 1896, σε διεθνές επίπεδο πια;»
« Ακριβώς. Το 1894, 15 χώρες αποφασίζουν να τους ξαναρχίσουν τιμώντας την ολυμπιακή ιδέα. Έτσι, το 1896 γίνονται οι πρώτοι Ολυμπιακοί αγώνες στην Αθήνα. Από τότε γίνονται κάθε τέσσερα χρόνια, όπως και παλιά, σε διαφορετική χώρα κάθε φορά.»
«Υπάρχουν σίγουρα και άλλα ερωτήματα που θα ήθελα να σας κάνω αλλά δυστυχώς ο χρόνος μας τελείωσε. Να σας ευχαριστήσω πολύ που ήρθατε στο στούντιο σήμερα, κυρία Μαραγκάκη, και να δώσουμε από τώρα ραντεβού... »

Μάθημα 8

Πολλοί... ε... κατηγορούν τη Δύση ότι ευθύνεται σημαντικά για τη δημιουργία των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι χώρες του Τρίτου Κόσμου. Ώς ένα βαθμό, βέβαια, αυτό δεν είναι λάθος. Κοιτάξτε, για παράδειγμα, τα τεράστια χρέη που... έχουν πολλές χώρες του Τρίτου Κόσμου. Τη δεκαετία του '70 πολλές από αυτές τις χώρες δανείστηκαν με χαμηλά επιτόκια από οικονομικά ισχυρές χώρες της Δύσης. Τα επιτόκια ήταν χαμηλά επειδή την εποχή εκείνη δισεκατομμύρια δολάρια μπήκαν σε τράπεζες της Δύσης από χώρες που παράγουν πετρέλαιο. Οι δυτικές τράπεζες, λοιπόν, όπως σας είπα, δάνεισαν, ένα μέρος, βέβαια, από αυτά τα λεφτά σε χώρες του Τρίτου Κόσμου. Αργότερα, ακολούθησε αύξηση των επιτοκίων. Τα επιτόκια αυξήθηκαν σημαντικά. Δραματικά, θα έλεγα. Έτσι, δημιουργήθηκε μια... ε... κατάσταση όπου πολλές χώρες του Τρίτου Κόσμου δεν μπορούσαν, δεν είχαν τη δυνατότητα να εξοφλήσουν, όχι το κεφάλαιο αλλά ούτε καν τους τόκους των δανείων τους. Ένα... ε... ζωντανό και αρκετά χαρακτηριστικό, νομίζω, παράδειγμα είναι η περίπτωση της... ε...μιας χώρας της δυτικής Αφρικής, η οποία είχε δανειστεί από τη Δύση και έπρεπε να εξοφλήσει το χρέος της. Τα φιστίκια που έβγαζε αυτή η χώρα είναι, ή τουλάχιστον ήταν, σημαντι-κότατη πηγή πρωτεΐνης για τον πληθυσμό της. Τι έγινε λοιπόν; Η κατανάλωση, εννοώ η εγχώρια, η εσωτερική κατανάλωση των φιστικιών απαγορεύ-τηκε από την κυβέρνηση. Γιατί; Γιατί οι εξαγωγές του φιστικιού σε άλλες χώρες έφερναν συνάλλαγμα, πολύ συνάλλαγμα στη χώρα αυτή, με το οποίο συνάλλαγμα θα μπορούσε να εξοφλήσει το χρέος της.
Έτσι, η χώρα αυτή πουλούσε τα φιστίκια της κυρίως στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και την Αγγλία... ή μάλλον... τη Βρετανία. Αποτέλεσμα; Πολλοί κάτοικοι της χώρας πεινούσαν ή υποσιτίζονταν. Η συνέχεια της ιστορίας είναι εξίσου ενδιαφέρουσα, νομίζω. Τα φιστίκια, λοιπόν,

αγόρασαν, όπως είπαμε, η Αμερική και η Βρετανία, ως τι; Ως ζωική τροφή, τροφή για ζώα, δηλαδή. Για να φάνε, προσέξτε, οι αγελάδες τους. Οι αγελάδες έβγαλαν περισσότερο γάλα από το κανονικό και αυτό το... ε... πλεόνασμα από γάλα δεν ξέρανε τι να το κάνουνε. Κι αυτό, γιατί στη Δύση παράγεται αρκετό γάλα, ίσως περισσότερο από αυτό που χρειάζεται. Έτσι, λοιπόν, αυτό το επιπλέον γάλα έγινε... σκόνη και ξαναγύρισε στην ίδια χώρα για την οποία μιλάμε, για να φάνε τα παιδιά που δεν τρέφονταν σωστά. Βλέπουμε, λοιπόν, ότι κατά κάποιον τρόπο, έχει και η Δύση τις ευθύνες της για... ε... ορισμένα από τα οικονομικά και... άλλα προ-βλήματα των χωρών του Τρίτου Κόσμου...

Μάθημα 9

«Καλησπέρα σας. Είναι οι σύντομες ειδήσεις των οκτώ και στο μικρόφωνο ακούτε την Αθηνά Λεούση.»
«Καλησπέρα σας, κυρίες και κύριοι. Τρίτη, 23 Ιουνίου σήμερα και η ζέστη συνεχίζεται, όπως θα δούμε στο δελτίο καιρού. Να αρχίσουμε με δύο ειδήσεις που αφορούν τα εσωτερικά της χώρας μας. Ο υπουργός Οικονομικών ανακοίνωσε τις νέες τιμές των εισιτηρίων λεωφορείων, τρόλεϊ και μετρό. Οι τιμές είναι αυξημένες κατά 10%. Όπως είπε ο υπουργός, η αύξηση ήταν αναγκαία λόγω της αυξήσεως στην τιμή της βενζίνης και του ηλεκτρικού ρεύματος. Σε λίγο, θα ακούσετε σχετικό ρεπορτάζ. Η απεργία του προσωπικού της βιομηχανίας αλουμινίου συνεχίζεται για τέταρτη μέρα. Σε συνάντηση που είχαν σήμερα το πρωί, οι εκπρόσωποι της διοίκησης και του προσωπικού συμφώνησαν μόνο σε ορισμένα σημεία. Θα υπάρξει και νέα συνάντηση την Παρασκευή. Και τώρα μία εξωτερική είδηση. Η υπουργός Εξωτερικών της χώρας μας βρίσκεται στις Βρυξέλλες, όπου θα πάρει μέρος στη διάσκεψη των Υπουργών Εξωτερικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αρχίζει αύριο. Σε δηλώσεις που έκανε στο αεροδρόμιο λίγο πριν φύγει, η υπουργός δήλωσε ότι η θέση της Ελλάδας στο βαλκανικό θέμα, που θα συζητηθεί κατά τη διάσκεψη, παραμένει σταθερή γιατί είναι και η πιο σωστή. Σε μεγάλο νοσοκομείο του Τορόντο στον Καναδά, συνεχίζονται οι έρευνες για τον καρκίνο του πνεύμονα. Τα πρώτα αποτελέσματα φαίνεται να είναι αισιόδοξα. Οι αθλητικές μας ειδήσεις τώρα. Η εθνική ομάδα ποδοσφαίρου της χώρας μας νίκησε την εθνική Λουξεμβούργου με 2 -1, σε φιλικό αγώνα που έγινε χθες το βράδυ στο Ολυμπιακό Στάδιο. Η εθνική μας ομάδα μπάσκετ έχασε από την εθνική ομάδα Ιταλίας με σκορ 96-92. Και τώρα ένα σύντομο δελτίο καιρού. Για αύριο προβλέπεται σχεδόν αίθριος καιρός σε ολόκληρη τη χώρα με ασθενείς ανέμους και λίγες νεφώσεις στα δυτικά. Η θερμοκρασία γενικά θα κυμανθεί από 25 έως 36 βαθμούς.»

Μάθημα 10

«Γεια σας. Είναι η εκπομπή "Δοκιμάστε κι εσείς". Απόψε, όπως κάθε Πέμπτη απόγευμα, μαζί μας εδώ στο Τέταρτο Πρόγραμμα είναι η γνωστή σε όλους μας πια κυρία Λένα, για να μας πει ακόμα μια παρα-δοσιακή συνταγή. Για όσους από σάς ακούνε την εκπομπή μας για πρώτη φορά ή για όσους ... δεν έχουν καλή μνήμη, θυμίζω ότι η κυρία Λένα Αντύπα είναι η συγγραφέας δύο πολύ αγαπητών βιβλίων μαγειρικής. Το πρώτο της βιβλίο με τίτλο "Ελληνικά Παραδοσιακά Πιάτα" κυκλοφορεί εδώ και αρκετά χρόνια, τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό. Έχει μεταφραστεί στα αγγλικά, στα γαλλικά και στα γερμανικά. Το δεύτερο βιβλίο της, που έχει τίτλο "Βάλτε λίγη φαντασία στο πιάτο σας", κυκλοφόρησε πριν από λίγο καιρό και έγινε ανάρπαστο. Αλλά επειδή ξέρω ότι ανυπομονείτε να ακούσετε τι έχει ετοιμάσει η κυρία Λένα για μάς σήμερα, να της δώσουμε αμέσως τον λόγο. Κυρία Λένα, καλησπέρα σας.»
«Καλησπέρα σας.»
«Άλλη μία παραδοσιακή συνταγή λοιπόν απόψε;»
«Ναι. Θα δούμε πώς φτιάχνουμε ένα φαγητό που είναι αρκετά αγαπητό σε πολλούς και που δεν είναι δύσκολο στην εκτέλεσή του.»
«Και ποιο είναι αυτό το φαγητό;»
«Αρνάκι γιουβέτσι.»
«Ω... Από τα πιο αγαπημένα μου. Λοιπόν, ν' αρχίσουμε;»
«Βεβαίως. Και πρώτα να δούμε τα υλικά που χρειάζεστε, αγαπητοί μου. Θέλετε, λοιπόν, ενάμισι κιλό αρνάκι ή κατσικάκι, άπαχο, που θα κόψετε σε μερίδες. Προτιμήστε μπούτι. Θα έχετε καλύτερα αποτελέσματα. Μετά, χρειάζεστε μισό κιλό κριθα-ράκι χοντρό, 250 γραμμάρια ντοματάκια ψιλο-κομμένα και δύο κρεμμύδια, δύο μέτρια κρεμμύδια κι αυτά ψιλοκομμένα. Ακόμα, θέλετε μαργαρίνη ή καλαμποκέλαιο, ό,τι προτιμάτε. Τέσσερις κουταλιές είναι αρκετές. Τέλος, χρειάζεστε αλάτι και λίγο πιπέρι. Τα ξαναλέω. Ενάμισι κιλό κρέας, αρνάκι ή κατσικάκι κομμένο σε μερίδες. Πεντακόσια γραμ-μάρια κριθαράκι χοντρό, ένα τέταρτο ντοματάκια ψιλοκομμένα, δύο μέτρια κρεμμύδια ψιλοκομμένα, τέσσερις κουταλιές μαργαρίνη ή καλαμποκέλαιο, αλάτι και πιπέρι. Εντάξει; Ωραία. Προχωρούμε στην εκτέλεση. Πρώτα, σοτάρετε το κρέας και τα κρεμ-μύδια σε μια κατσαρόλα με τη μαργαρίνη... ή το λάδι. Προσθέτετε τα ντοματάκια και αφήνετε να σιγοβράσουν για 45 λεπτά περίπου. Αφού γίνει αυτό, μεταφέρετε το φαγητό σ' ένα ταψί φούρνου και προσθέτετε πέντε φλιτζάνια νερό, το κριθαράκι, και όσο αλάτι και πιπέρι θέλετε. Το ταψί σας είναι έτοιμο για τον φούρνο, τον οποίο εσείς έχετε ήδη προ-θερμάνει στους 200 βαθμούς. Βάζετε λοιπόν το ταψί με το φαγητό στον προθερμασμένο φούρνο. Είναι σημαντικό να ανακατεύετε κάθε τόσο το κριθαράκι, όση ώρα βρίσκεται στον φούρνο για να μην κολ-λήσει στο ταψί. Σε μισή ώρα περίπου το γιουβέτσι είναι έτοιμο. Είμαι βεβαία ότι θα σας αρέσει. Μπορείτε, αν θέλετε, αντί για αρνάκι ή κατσικάκι να χρησιμοποιήσετε ένα κοτόπουλο, κομμένο σε μερί-δες. Αυτά γι' απόψε και καλή σας όρεξη.»
«Να ευχαριστήσουμε την κυρία Λένα που μας έδωσε ακόμα μία από τις πετυχημένες συνταγές της και να πούμε ότι... »

Μάθημα 11

Μπάμπης (*Έρχεται από το βάθος βρίζοντας)* Γυναίκες... Αχάριστες... σκύλες...
Ντόρα Τι πάθατε πάλι;
Μπάμπης Χωρίζουμε...
Ντόρα Πάλι;
Μπάμπης Τέλειωσε.
Στράτος Βάστα, ρε Μπάμπη...
Μπάμπης Χωρίζω... φεύγω...
Ντόρα Γιατί;
Μπάμπης Γυναίκα είν' αυτή, ρε Ντόρα, γυναίκα; Νά 'τανε άλλος θα την είχε σφάξει στο γόνατο...
Στράτος Εσείς προχτές ήσαστε μια χαρά!
Μπάμπης Μην μπλέξεις ποτέ... ακούς; Μην παντρευτείς, καημένε μου, κάηκες...
Βούλα *(Βγαίνει και αφήνει στα πόδια του άντρα της μια μικρή βαλίτσα)*... Εδώ σού 'χω τα εσώρουχα...
Μπάμπης Φέρε και τ' άλλα! Όλα!
Βούλα Να περιμένεις...
Στέλιος Ακούστε...
Βούλα Αυτουνού να τα πεις... Του βάρβαρου...
Μπάμπης Πίσω μου σ' έχω πρωί πρωί, κυριακάτικα...
Ντόρα Βούλα... Βούλα... Βούλα... άκουσέ με...*(Τρέχει πίσω από τη Βούλα που φεύγει στο βάθος)*
Μπάμπης Θα φύγω να δω τη γεια μου...

Στέλιος Πού να τρέχεις, κάτσε 'δώ να... Εδώ τώρα είμαστε όλοι σα μια οικογένεια...
Μπάμπης Θα βγάλω χαρτιά, θα πάω στην Αυστραλία...
Στέλιος Μπορεί να πάει κανείς;
Μπάμπης Πώς δεν μπορεί...
Στέλιος Μα θέλει δυο-τρία χρόνια ώσπου να πάρεις σειρά...
Μπάμπης Με είκοσι πέντε λίρες μπορείς σε δύο μήνες νά 'σαι 'κεί... Ξέρω ένανε που κάνει αυτή τη δουλειά...
Στέλιος Μόνο με είκοσι πέντε λίρες; Μ' εφτάμισι χιλιάδες δηλαδή πάνω κάτω...
Μπάμπης Ναι... Και κάτι ναύλα άλλες τέσσερις πέντε χιλιάδες... πες δώδεκα χιλιάδες
Στέλιος Μόνο... Και βολεύεσαι για πάντα... για όλη σου τη ζωή;
Μπάμπης Εκεί έχει δουλειά, δουλειά όχι αστεία. Χέρια νά 'χεις να δουλεύεις... Κι αν είσαι λίγο καπάτσος να στήσεις μια δική σου δουλίτσα... Πάει, αυτό είναι, πήρες τ' απάνω...
Στέλιος Βέβαια, εκεί οι τόποι είναι παρθένοι... Τον θένε τον άνθρωπο... Τονέ βαστάνε... να μη φύγει... Δεν τονέ διώχνουνε διαρκώς...
Μπάμπης Βρίσκουνε και χρυσάφι ακόμη... Υπάρχουν ερημιές που δεν πάτησε ακόμη πόδι ανθρώπου... Πάνε και βρίσκουν χρυσάφι και πετρέλαιο... Έτσι όπως στον κινηματογράφο...
Στέλιος Με δώδεκα χιλιάδες... !